

[Lindholt.]

sekvent holdning, og den konsekvente holdning, vi har haft dagen igennem, har været den, at vi ikke mener, vi kan blive ved med at have tillid til den regering, der sidder. Men hvis det er sådan, at fremskridtspartiets folketingsgruppes medlemmer ikke vil indtage denne faste holdning, som har været vor hele dagen her, ja, så kan det godt være, befolkningen vil sige, at så kan man heller ikke have tillid til os i fremskridtspartiet. Jeg er meget forbavset over, at der overhovedet er nogen inden for fremskridtspartiets folketingsgruppe, der kunne tænke sig på dette fremrykkede tidspunkt at indtage en anden holdning.

Nogle siger, at vi ikke burde stemme med kommunisterne, fordi det er kommunister, der har fremsat dagsordensforslaget. Hvad er det for noget sludder? Vi er gået til valg netop på det, at vi har kunnet tage stilling til de sager, der kom, uanset hvem i denne sal der fremsatte disse forslag, og det må også gælde i dette tilfælde her. Men jeg har indtrykket af, at det, der skræmmer nogle, vel er det, at man er bange for at skulle blive slået i hartkorn med kommunister. Hvis man virkelig tror det, ja, så har man nok misforstået politikken i det hele taget, for jeg føler mig i hvert fald helt overbevist om, at kommunisterne ikke føler sig slået i hartkorn hverken med os eller med socialdemokratiet eller SF. I den henseende nærer jeg i hvert fald ingen frygt, og jeg kan forsikre for, at vi ikke deler den politiske anskuelse, som kommunisterne i øvrigt står for, tværtimod.

På det grundlag vil nogle i fremskridtspartiet da gå ind for det dagsordensforslag, der er stillet, på det grundlag vil vi gå til valg.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Min første bemærkning skal naturligvis være: jeg kipper med flaget for hr. Klausen.

Min næste skal være en korrektion — det er derfor, jeg sådan set beder om ordet for en kort bemærkning. Jeg ved ikke af, at der er nogen, der fra denne talerstol har sagt, at man ikke kan stemme sammen med kommunister. Det er ikke det, der er tale om. Det, jeg anklager socialdemokratiet og hr.

Glistrups parti for, det er, at man følger kommunisternes interesse. Man følger tilhængerne af proletariatets diktatur (*Tilråb*). Ja, der er ingen kommunist, der fra denne talerstol vil bestride, at man hylder teorien om proletariatets diktatur. Man følger disse folk, der over universiteterne, over seminarierne, over skolerne har gjort alt, hvad de kunne, for at opløse det danske samfunds institutioner. Det er dem, der nu er på vej til at forsøge at gøre det danske folketing til grin, og det har i aften været temmelig nemt. Det er det, de gør, og det er her, de får følgeskab af folk fra hr. Glistrups parti og folk fra socialdemokratiet. Det var det, jeg mente de to partier ikke kan være bekendt.

Selvfølgerlig kan man stemme sammen med hvem som helst. Det har jeg måttet bevise, når jeg optrådte sammen med hr. Glistrup og vi spiste marcipanbrød.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

Jeg synes ikke ligefrem, situationens alvor indbyder til muntre bemærkninger om marcipanbrød eller andre bemærkninger fra denne talerstol, der skal kalde på latteren.

Jeg vil godt sige til hr. Erhard Jakobsen, at jeg synes, han skulle dæmpe sig lidt ned. Hvorfor han her fra talerstolen allerede er i fuld gang med, hvad han tror er en valgkamp, forstår jeg i og for sig godt, når jeg tænker på partiets opståen, og hvad vi senere har set med hensyn til indsats fra centrum-demokraterne.

Hr. Erhard Jakobsen kan sige mange ting, men én ting skal ikke få lov til at stå uimodsagt, og det er bemærkningen om, at vi, der stemmer for, følger kommunisternes interesser. Som det har været sagt fra andre — det burde være aldeles klart — eksisterer der ganske afgørende forskelle imellem den politiske opfattelse i socialdemokratiet og hos kommunisterne. Det, der her er sket, er bare, at socialdemokratiet har været konsekvent, at vi fra i formiddags har sagt: vi ønsker at udtrykke mistillid til denne regering, vi ønsker at skabe et flertal i dette folketing for en sådan mistillid. Muligheden for at udtrykke en sådan mistillid er nu til stede. Derfor denne konsekvens.